

عنوان مقاله:

تعریف سه جزئی معرفت و شرط چهارم

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 2، شماره 1 (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

عبدالرسول کشفی - استادیار دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

افلاطون در رساله ی تئوتتوس معرفت را «باور صادق موجه» تعریف می کند. این تعریف که به تعریف (یاتحلیل) سه جزئی معرفت معروف است تا دهه ی ۱۹۶۰م تعریفی غالب برای معرفت به حساب می آمد. در سال ۱۹۶۳م ادموند گتیه، فیلسوف آمریکایی، در مقاله ای سه صفحه ای، ضمن پذیرش لازم بودن اجزاء سه گانه، با طرح دو مثال نقضی، کافی بودن آنها را مورد تردید قرار داد. از آن زمان تاکنون پاسخ های متعددی به مثالهای نقضی گتیه داده شده است. دسته ای از این پاسخ ها، ضمن پذیرش ایراد گتیه در کافی نبودن شرایط سه گانه، با افزودن شرط چهارمی در پی تکمیل شرایط سه گانه برآمده اند. در این مقاله ضمن بررسی و نقد این قبیل پاسخ ها نشان می دهیم که تلاش در این زمینه تاکنون ناموفق بوده و ایراد گتیه همچنان به قوت خود باقی است.

کلمات کلیدی:

معرفت، تعریف (تحلیل) سه جزئی معرفت، ادموند گتیه، مثال های نقضی گتیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1879914>

